

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 42/05-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2005 prerokoval sťažnosť J. B., bytom T., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 13/01, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti J. B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 13/01 **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. októbra 2004 doručená sťažnosť J. B., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46

ods. 1 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 13/01.

Sťažovateľ uviedol, že 25. augusta 2000 podal na Krajskom súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“) žalobu o ochranu osobnosti a žiadal, aby krajský súd „*kvalifikovane určil príslušný prvostupňový súd*“. Návrh na konanie bol postúpený okresnému súdu, ktorý ho 9. januára 2001 prijal na konanie. Sťažovateľ už 26. októbra 2000 podal sťažnosť, pretože predpokladal manipuláciu a prierahy v konaní. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že následne sťažovateľ podal desať sťažností na zbytočné prierahy v konaní. Pretože nečinnosť okresného súdu pretrvávala podľa sťažovateľa aj v čase doručenia jeho sťažnosti ústavnému súdu, namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale aj základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Poukazoval predovšetkým na to, že od podania návrhu uplynuli viac ako 4 roky a do podania sťažnosti nebolo vytýčené ani prvé pojednávanie napriek tomu, že vo veci malo byť rozhodnuté do jedného roka.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd mu ustanovil právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom a svoju žiadosť zdôvodnil tým, že jeho majetkové pomery a zdravotný stav mu nedovoľujú ustanoviť si právneho zástupcu.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 42/05-8 zo 16. februára 2005 sťažovateľovi ustanovil za právneho zástupcu advokátku JUDr. H. B., T. Advokátka JUDr. H. B. listom zo 6. marca 2005 oznámila ústavnému súdu, že zastupovanie v uvedenej veci nemôže prijať z vážnych zdravotných dôvodov, a žiadala ústavný súd, aby vo veci sp. zn. III. ÚS 42/05 ustanovil iného právneho zástupcu. Ústavný súd vyhovel žiadosti právnej zástupkyne a uznesením č. k. III. ÚS 42/05-22 z 1. júna 2005 zrušil právne zastúpenie JUDr. H. B. v konaní pred ústavným súdom vedenom pod sp. zn. III. ÚS 42/05.

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a obstarávaním podkladov pre rozhodovanie

bolo ústavnému súdu okresným súdom oznámené, že spis sp. zn. 14 C 13/01 bol 16. novembra 2004 odstúpený Okresnému súdu Trnava z dôvodu miestnej príslušnosti.

Následne Okresný súd Trnava na základe výzvy ústavného súdu zo 4. mája 2005 oznámil ústavnému súdu, že z úmrtného listu, ktorý mu zaslal Matričný úrad Mestského úradu v T., zistil, že sťažovateľ 19. apríla 2005 zomrel.

Sťažovateľ okrem prejednávanej sťažnosti podal ústavnému súdu 23. decembra 2004 ďalšiu sťažnosť, obsahom ktorej bolo taktiež namietanie porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v konaní druhovo obdobnom (tzn. ochrana osobnosti), ktoré bolo vedené na Okresnom súdu Senica pod sp. zn. 6 C 166/00. Sťažnosť bola pridelená na prerokovanie IV. senátu ústavného súdu. Uvedený senát uznesením č. k. IV. ÚS 170/05-15 zo 14. júna 2005 konanie o sťažnosti zastavil z dôvodu úmrtia sťažovateľa.

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde „ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku“.

Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku „kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania)“.

Jedným z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy) je právna istota, s ktorou je spätá požiadavka, aby občan konanie štátnych orgánov v rámci určitých hraníc dokázal predvídať a kalkulovať s ním, a preto z judikatúry ústavného súdu vyplýva snaha ústavného súdu v rovnakých prípadoch rozhodovať rovnako. Ústavný súd s prihliadnutím na uznesenie č. k. IV. ÚS 170/05-15 zo 14. júna 2005 konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil, z dôvodu jeho úmrtia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2005